

ترانی یا الہی قد استغرقت فی بحار الحیرة و خضت فی غمار الذّھول ...

حضرت عبدالہاء

نسخہ اصل فارسی

از الواح حضرت عبدالہاء - بر اساس نسخہ موجود در "کتابخانہ آثار بہائی" در مرکز جہانی بہائی

- شماره ۹۸۵

بواسطہ جناب آقا میرزا غلام حسین خان زائر علیہ بہاء اللہ الأبہی
احبای بندرعباس علیہم بہاء اللہ الأبہی

جناب میرزا عبداللہ خان مدحت الوزارہ جناب میرزا عباسخان مدیر گمرک خانہ جناب آقا سید حسن نطنزی جناب آقا رضا قلیخان مترجم گمرک جناب آقا شیخ احمد کلہ داری جناب میرزا حسنعلی خان رئیس پوستخانہ جناب آقا محمد علی بوشہری جناب آقا معصوم علی لاری جناب آقا غلام علی خراسانی جناب حاجی محمد تقی لاری جناب احمد گماشتہ حاجی محمود اوزی جناب ملا کیخسرو زردشتی جناب فرج اللہ منشی گمرنخانہ جناب غلامرضا بقال لاری جناب میرزا محمد صالح رفسنجانی جناب میرزا عباسخان مدیر گمرک میناب جناب کربلائی محمد ہادی مسگر شیرازی جناب آقا میرزا احمد جہرمی جناب مشہدی نجفعلی و جناب عبدالخالق جناب حاجی محمود اوزی

هو الله

ترانی یا الہی قد استغرقت فی بحار الحیرة و خضت فی غمار الذّھول و لم ادر کیف اذ کرک بنعوت تلیق فی عتبتک العلیا و تنبغی لسدّہ ملکک الذی لا یفنی لآئی اری عجزی و ذلی و فقری و مسکنتی فأین الغبراء من عنان السّماء و این حضیض الأدنی من الأوج الأعلى این البغات من النسر الطائر فی الأوج الأسمی مع ذلک یحبّ قلبی ان اقوم بثنائک بین خلقک و ادعوک بلسانی بین بریتک و قد کلّ لسانی عن الکلام و انکسر جناحی عن الطیران و ذهل عقلی عن الادراک و صغر حدی عن العرفان و اذ کرک مع اعترافی بخطائی عند ثنائک و قصوری و فتوری عند تقدیم المحامد و النعوت لساحة قدسک ربّ ربّ لا تواخذنی بزلتی و امح حوبتی و اکشف کربتی و آسنی فی وحشتی و رافقتی فی غربتی و اجعلنی منجذباً بذکر احبائک و متسعراً بلظی نار محبّہ اصفیائک و منشرح الصدر بالثناء علی اودائک و قریر العین بمشاهدہ وجوه ارقائک و انت تعلم یا الہی بأنہم شفقونی حباً و احبّونی قلباً و شدّد لهم بقدرتک ازراً و قوی بقوتک لهم ظہراً و ارسلت الیہم نسائم قدسک و عطّرت مشامہم برائحہ ریاض انسک ربّ فجر فی قلوبہم ینایع المعانی و اکشف علی عقولہم اسرار کلماتک فی السبع المثانی و دلّهم علی من یدلّ علیک فی المشہد الرّحمانی ربّ انر ابصارہم بنور العرفان و نور ضمائرہم

ORIGINAL

بالفيض و الاحسان و انطقهم بالحجة و البرهان و المهمهم كلمة الفضل و الألفاظ و اجعلهم هداة بریتک و ثقات حدیثک و حماة حماک انک انت الکریم الرحیم العزیز الوهاب و انک انت القوی المقتدر المختار لا اله الا انت الرحیم الرؤف المنان

ای یاران الهی و یاوران عبدالبهاء چه نگارم و چه گویم آنچه در دل و جان است بتعبیر و تحریر نیاید و آنچه بعبارت آید احساسات جان و وجدان را بیان ننماید لهذا گویم که ای یاران حقیقی آینه دل را مقابل نمائید البته اسرار این قلوب در آن دلها جلوه نماید و آثار این مشتاق در آن آفاق واضح و آشکار گردد جهان ظلمانیست و فیض الهی نورانی این ظلمات را باید نورانی نمود و این جهان تنگ و تار را باید وسیع و پرتوار کرد هیکل عالم جسم مرده است باید زنده نمود پژمرده است باید تر و تازه کرد افسرده است باید افروخته نمود مرکز بغضاست باید مطلع حب و ولا کرد مصدر بیگانگی است باید محور یگانگی نمود معرض خذلان ابدی است باید مطلع انوار عزت سرمدی کرد بیگانگانرا آشنائی نمود و غافلانرا هشیاری داد دشمنان را محبت کرد و مبغضان را مودت نمود شعله افروخته شد و نار الله الموقده گشت جهان را بحرکت آورد آفاق را روشن نمود تا همت یاران چه نماید و جانفشانی دوستان چه کند عبدالبهاء فریاد برآرد و ناله و فغان نماید و از قصور خویش سر در پیش است و از فتور مکدر و محزون شما دعا نمائید و تضرع و زاری کنید که بخدمت آستان موفق گردید و بعبودیت درگاه احدیت مؤید شوید من در شام و بام عجز و نیاز نمایم و تضرع و ابتهال کنم و طلب تأیید نمایم تا رب جلیل یاران را دلیل سبیل ملکوت فرماید ان ربی لعلی کل شیء قدیر ع